Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Flores vltimarum voluntatu[m] non sine sudore collecti p[er] d[omi]n[u]m Rolandinu[m] Bononie[n]sem Juris vtriusq[ue] p[ro]fessore[m] opti[m]e meritu[m] Annexo in calce peculiari quoda[m] ...

Rolandinus <de Passageriis>

Parrhisiis, 1514

Heredis institutio in qua vltia voluntate: quibus et qualiter fiat. Rubrica xi

urn:nbn:de:bsz:31-115460

Visual Library

Tertia quadrãs: q꞉ quartã partẽ
hereditatis notat. i. tres vncias.
Quarta triẽs. i. quattuoꝛ vncias
Uñ illa ꝗtuoꝛ noĩa ſumũt iterp̃=
tationẽ: ex eo ꝙ quandã poꝛtionẽ
hereditatis deſignãt. ſequẽtia ve
ro octo habẽt ethymologiã/ ex eo
ꝙ certũ numerũ vnciarũ ſignant
¶ Additio. Ita dicit glo. i verbo
ſeſtuns. poſt pꝛinci. ibi ꝛ nota. ꝛc.
Gerardus mulert.

¶ Uñ quinta vocaꝛ quĩquũs eo
ꝙ quinqꝫ vncias denotat. Sexta
dicitur ſemis: quia continet dimi
diã partẽ hereditatꝫ. i. ſex vncias
Septima vocatur ſeptuns. Octa
ua vocatur bes. Nona dodrans
Decia dextrãs. Undecia deuns.
Duodecia as: ꝛ ſigificat as põdꝰ
duodecĩ vnciarũ: licet aliquando
as aſſis ꝓ nũmo ponaꝛ. vñ ꝟſus.

Verſus: As obolꝰ põdꝰ: as eſt poſſeſſio to
ta. Uerũ licet iſta diuiſio ſolẽnis
fiat a iure: tñ teſtatoꝛ in plures ꝛ
pauciores vncias põt diuidere.
Nã tot vncie aſſez faciũt/ quot te
ſtatoꝛ voluit. Et pbanꝛ hec inſti.
de here. inſti. §. hereditas. ꝛ §. non
autẽ. ꝛ §. ecõtrario. ꝛ. ff. de here.
inſti. l. ſeruũ meũ. §. ſi.. Eſt aũt he=
redẽ iſtituere/ aliquẽ ſibi heredem
ſtatuere. inde dictũ ꝗſi intus. i. eo
dem loco ſuo poſt moꝛtẽ ſuã in bo
nis ſuis quẽ dñm ſtatuere: ſic enĩ
intrat heres i dominum ſubſtãtie
defũcti/ vt vna et eadẽ ꝑſona eſti=
meꝛ cũ defuncto. vt in autẽ. de iu
reiur. a moꝛi ꝓſtito. §. i. colũ. v. Et
bñ dicit poſt moꝛtẽ/ q꞉ nullꝰ viuo
teſtatoꝛe heres eſt/ etiã nec filius
viuo pr̃e. Unde heres dꝛ ab hero
id eſt dño. vt inſti. de. here. quali.
et diffe. §. ꝓ herede. nã herus dñs
dicꝛ. vt. ff. ad. l. aqliã. l. itẽ mela.
§. legis acqlie. heres em̃ adita he
reditate dñs fit ſola volũtate. v. §.
ꝓ herede: ſꝫ nõ poſſeſſoꝛ niſi ipaꝫ
poſſeſſionẽ apphẽdat vt. ff. de ac=
qui. poſſ. l. cũ heredes in ꝓncipio

[Margin: Inſtituere heredem ꝗd ſit et vñ dicatur.]

[Margin: Heres vnde dicatur.]

¶ Heredis inſtitutio in qua vltĩa volũtate: quibꝰ ꝟbis et qualiter fiat Rubꝛica. xi.

Sciendũ eſt ꝙ
heredũ directa iſtitu
tio fieri nõ põt niſi iſo
lo teſtamẽto: ꝛ nõ eo
codicillo/ vel aliqua alia vltĩa vo
lũtate: vt q꞉ aliqs recto iure inſti=
tuatur heres ad quẽ teſtatoꝛ he=
reditatẽ ſuã voluit peruenire: et
illũ capere nullo alio mediante.
vt. C. de codicil. l. hereditatem. et
inſti. de codicil. §. pe. Obliqua ve=
ro hoc eſt fideicõmiſſaria heredi=
tas reliqui in teſtamẽto põt et co
dicillo. vt q꞉ rogeꝛ in codicillo he
res iſtiturꝰ i teſtamẽto/ vel heres
ab inteſtato veniẽs vt hereditatẽ
alteri reſtituat. is cui reſtituetur
hereditas erit heres ꝑ fideicõmiſ
ſũ et quodãmõ hereditatẽ capiet
ꝑ obliquũ/ ꝛ alio mediãte. vt iſti.
de fideicõ. heredi. §. ꝑterea. et §. in
pꝛimis. ſed iſta diffuſiꝰ. J. dicentur
in tractatu codicilloꝛũ. Fit autẽ
heredis inſtitutio ꝟbis directis:
vt titiꝰ mihi heres eſto vel heredi
tatꝫ mee dñs eſto. itẽ verbis infle
xis: vt illũ heredẽ facio/ vel inſti=
tuo/ vel iure inſtitutiõis relinquo
vt. C. de teſta. l. qm̃. et. ff. de here=
di. inſti. l. his verbis. nã infle xa di
cunꝛ noĩa in noĩbꝰ ſuis caſibꝰ pre
terqꝫ in nominatiuo.

[Margin: Heredis inſtitutio ꝗbꝰ ꝟbis fiat.]

¶ Additio. Ut dicit glo. in ꝟbo
inflexis. in. d. l. qm̃. Gerar. mu.

¶ Itẽ eſt ſi dicat relinꝗ tibi bona
mea. vt. C. de ſecũ. nup. l. hac edi=
ctali. i. reſponſo.

¶ Additio. De hoc ꝟbo reliquo
plenius diceꝛ. J. in rubꝛica genera
li ta quedã circa inſtituendos libe=
ros. Gerardus mulert.

Heredẽ certum demon⸗ſtrari oportet

¶ In iſtitutiõe faciẽda certũ he
redẽ demõſtrari opꝫ.l.quotiẽs.§.
heres aũt.ff.de here.inſti.qñ eniꝫ
nõ apparet q̇s ſit inſtitutus:vt qꝛ
in corpe ſit erratũ.cũq́ꝫ volẽs aliũ
ſcribere:aliũ ſcripſit.vł qꝛ nõ ap⸗
paret de qua pſona teſtator ſenſe
rit:eo ꝙ cũ hꝫ duos nepotes q̊rũ
quilibet titi⁹ vocabaꝶ dixit:titius
nepos meus mihi heres eſto.inſti
tutio nulla eſt: niſi alijs apertiſſi⸗
mis ꝓbationib⁹ fuerit reuelatum
de q̇ ſenſerit teſtator . vt.d.l.quo⸗
tiens.in principio.

¶ Additio.Et facit.l.duo ſũt ti⸗
tij.ff.de teſta.tute.ꝛ.l.cũ ex pluri
bus.ff.de manu.teſta.Ger.mu.

¶ Etiã declaratio et demonſtra
tio heredis debꝫ fieri a teſtatore:
vł nominãdo heredẽ cũ aliq̃ ſuffi
cienti determinatione:vel cũ ali⸗
quo ſigno indubitabili:vt cũ plu⸗
res habet filios quorũ vn⁹ erat le
gũ doctor:ꝛ dixit fili⁹ me⁹ doctor
legũ mihi heres eſto:vel p condi⸗
tiõis euẽtũ.vt vter eoꝝ illã vxorẽ
duxerit mihi heres eſto : vł eũ ad
oculũ oſtendẽdo: vt qꝛ dixit mihi
hic heres eſto cuꝫ ſit corã illo qui
oſtenditur.

¶ Additio.Ut.d.l.quotiẽs.§.ſi
quis nomen.et.l.certũ.ff.ſi certũ
petatur.Gerardus mulert.

¶ Hoc aũt fallit ĩ caſu ĩ quo poſ
ſum⁹ incertas pſonas heredes in
ſtituere:puta pauperes vel capti
uos:et hec ꝑpter diuini numinis
intuitũ.vt.C.de epiſco.ꝛ cle.l.id
qđ.et.l.ſi q̇s ad declinandã.alio⸗
quin eñ cert⁹ debet demonſtrari
heres.vt dictum eſt.

Eccłie ſimplr relictũ nõ ſpecificando certam: cui de⸗beatur.

¶ Additio.Poteſt etiã relinqui
eccłie ſimplicit nõ ſpecificãdo ali
quã certã eccleſiã:ꝛ valet tale re
lictũ:ꝛ hoc caſu dabiꝶ eccłie par⸗
rochiali ipſi⁹ teſtatoris.ar.l.que
cõditio.in fine.ff.de cõditio.et de
mõſtra.ita tenet panor.in.c.in di⸗
cãte.de teſta.ꝛ bar.in.d.l.que con
ditio.in fi.tenet etiã hoc Cy.in.l.
i.in.v.q̃ſtione.C.de ſacroſan.ec⸗
cle.ſꝫ Jo.fa.ꝛ poſt eũ.Ange.are.
in.§.ſed ius quidēꝫ ciuile.inſti.de
iure na.gen.ꝛ ciuili.tenent p illũ
textũ:ꝙ indubie relictũ pſumatur
eccłie maior ciuitatis vel dyoce⸗
ſis:de qua in dubio debet intelli⸗
gi:ſicut ibi in textu in dubio intel
ligiꝶ de iure ciuili romanorum.de
quo pũcto vide etiã Johã.an.in
additionib⁹ ad ſpe.in ti.de inſtru.
edi.§.nũc vero aliq̃.lxv.verſi.q̇d
ſi teſtator iuſſit fieri pontẽ.ꝛc.vbi
tenet opinionẽ.Cy.et alioꝝ.quã
etiã tenet Sali.in.d.l.i.C.de ſa⸗
croſan.eccle.in.iij.colum.in fi.et
etiã Pau.đ caſtro p.d.l.que ꝯdi⸗
tũ.item Ange.de peru.in.§.ſi ꝓ
in ꝑpetuam.in auctẽ.de nõ alie.
aut pmu.colũ.ij.

Eccłie ſcti pe⸗tri reli⸗ctũ cum ſint plu res iſti⁹ nõis cui debeaꝶ.

Sed q̇d ſi reliq̇t
q̇s eccłie forte ſancti petri:et ſint
plures eccłie illius nominis in ci
uitate : Dic ꝙ hoc caſu dabitur
pauperiori.§.ſi q̇s in nõie.in auc.
de eccle.titu.col.ix.ſi autem talis
eccleſia in ciuitate teſtatoris non
inueniaꝶ/inuenitur autẽ in terri⸗
torio.illi dabiꝶ.ſi vero nec ĩ terri⸗
torio inueniꝶ: dabitur eccłie ciui⸗
tatꝫ in qua teſtator domiciliũ ha⸗
buerit.d.§.ſi q̇s ĩ nõie.Mđ limita
quãdo ex cõiecturis nõ põt aliud
apparere.pone eñ ꝙ parrochia⸗
nus eccłie ſancti petri reliq̇t ſim⸗
pliciter eccłie ſancti petri:ſunt in
ciuitate alie eccłie ſcti petri : hoc
eñ caſu nõ dabiꝶ pauperiori : ſed
poti⁹ eccłie parrochiali teſtatorꝫ.
qꝛ in dubio videꝶ de illa ſenſiſſe.
vt vult idẽ panor.vbi.ſ̃.vbi ſubſe
quenꝶ determiat q̇d iuris:qñ plu
res ſũt eccłie ſcti petri ꝛ ſunt oẽs
eq̃les:et cõcludit ꝙ hoc caſu da⸗
bitur ep̃o vt diſpẽſet vł gratificet
alteri ar.in.c.qm̃.de decimis.et in
c.i.de parro. ¶ Item nota ꝙ reli
ctum pauperibus ſimpliciter:qđ
valet.vt.ſ̃.patet.ſi quidẽ vn⁹ eſt

xenō in ciuitate teſtatoris illi de
betur: et p xenodochiū ınegrotā=
tes fiet diſtributio: quis eſt paupe
rior eſt hoībus qui et inopia tenti
ſunt: et in xenone repoſiti: et ſuis
corporib⁹ laborātes neceſſariū vi
ctū ſibi nō poſſunt afferre. ſi autē
ampliores in ciuitate xenones: vel
ptothochia ſint: tūc ei xenoni vel
ptochio qui pauperior eē dino=
ſcitur dabitur relictū. ſi vero nul
lus xenon in ciuitate inueniatur:
tūc pauperib⁹ qui ī ciuitate ſunt
vel penit⁹ mēdicātib⁹: vel alia ſu
ſtentatiōe egētib⁹: eedē pecunie
diſtribuēde ſunt: que oīa pbātur
pulchre. in. l. ſi q̇s ad declinādā.
C. de epiſ. ꝛ cle. Ad quos aūt ſpe
ctet executio huiuſmodi relictoꝝ
dicet̃ late. ī. de formis ordinādo=
rū cōmiſſarioꝝ. Et nota caſus ſu
pradictos: q: illis valet īſtitutio
lz nō dmōſtret̃ cert⁹ heres: ꝛ hoc
ppter diuini numinis intuitū: vt
dictū eſt. de hoc: an ſcilz ꝛ quādo
incertitudo heredis vel legatarij
vitiet legatum vel inſtitutionem.
vide elegātiſſime p Bar. in. l. q̇dā
ff. de reb⁹ dubijs. ꝛ dixi. ſ. ī rubri=
ca. q̇d ſit legatū. dic vt ibi. G. mu.
¶ Itē fieri pōt īſtitutio pure. vt
illū heredē inſtituo. itē ſub condi=
tione. vt illum heredem inſtituo=
ſi filiā meā duxerit in vxorē. Ex
certo aūt tēpore: aut ad certū tē=
pus quis heres inſtitui nō poteſt
ſz vitio tēporis ſublato de medio:
tenet inſtitutio. vt ſi dicā inſtituo
te vſq3 ad paſcha. vel a paſchate
in āteā. pbātur hec iſti. d heredi.
inſti. §. heres. et. ff. eo. l. hereditas
ex die.

Heres inſtitui ex certo tēpore aut ad certū tēpus an poſſit.

¶ Additio. Hec vera in pagano.
ſecus in milite. l. certi iuris. C. de
teſta. mili. ꝛ. l. ī fraudē. §. miles. et
l. miles ita. ij. rñſo. ff. eo. Ger. m.
¶ Verū tñ ſi fiat ad tēp⁹ īcertū:
vel ex incerto tēpore bene valet.
etiā ī pagano: hoc mō. vxorē meā
quādiu vixerit: poſt mortez vero
ſuā: titiū mihi heredē inſtituo. vt
ff. de here. iſti. l. in tēpus. ꝛ. l. qui
filio. et de libe. et poſ. l. fili⁹ a p̄re.
ij. reſpōſo. et. C. de heredi. inſti. l.
extraneum. i.
¶ Additio. Aduerte ꝙ lex in tē=
p⁹. ſ. allegata dicit ꝙ pōt q̇s inſti
tui ī tēp⁹ quo capere poterit: hoc
intellige ſingulariter ſcđz Bal. in
l. eā quaz. C. de fideicōmiſ. in pe=
nul. colū qñ ſolū eſſet īcapacitas
ex pte inſtituti: vt ī deportato aut
fili. ſec⁹ aūt ſi ex pte vtriuſq3: ſcz
teſtatoris et heredis. hinc eſt ſm
eundē: ꝙ ſpuri⁹ in diē capacitatꝫ
ſic nō poſſit inſtitui. de q̇ etiā late
p Angelū are. in §. heres. inſti. de
here. inſti. Itē aduerte inq̇ſtū. ſ.
dictū ē poſſe aliquē inſtitui here=
dē ad tēpus incertū et valet talis
īſtitutio. d. l. fili⁹ a patre. ij. reſpō
ſo. hoc ītellige verū ſm bal. ibi. qñ
teſtator prouidit de alio herede
poſt illū diē. vt in caſu. d. l. filius a
p̄re. ij. reſpōſo. ſi vo nō puidit de
alio herede: tūc pma īſtitutio eſt
ppetua et trāmiſſibil' ne decedat
pparte teſtat⁹: et p parte inteſta
tus qđ eſſe nō poteſt. l. ius noſtrū
ff. de reg. iurꝫ. Dicūt tñ aliqui: vt
refert idē bal. ibidē ꝙ illa ſcđa in
ſtitutio q̇. ſ. puidit teſtator de alio
herede trahit̃ ad fideicōmiſſū: q:
q̇ incipit eē heres (vt inq̇t) nō pōt
deſinere. Iſtud expſſe tenet idem
bal. in. l. extraneum. i. C. de here.
iſti. ¶ Circa pmiſſa q̄ro q̇ ſit ra=
tio diuerſitatꝫ ꝙ ex certo tpe: aut
ad certū tepus heres inſtitui non
pōt: ex tēpore vo incerto aut ſub
conditiōe pōt. vt. ſ. dictū eſt. Rñ
det Dy. ī regl'a act⁹. de reg. iu. li.
vi. q: id qđ nō recipit diuiſionē in
ptes in ſe: nec recipit diuiſionē in
partes tēpoꝝ: ꝛ ecōtra: allegat. l.
miles ita heredez. §. et q: dixim⁹.
ff. de mili. teſta. et. l. vſufruct⁹ ab
initio. ff. de vſufru. Sed inſtitutio

Inſtitutio ad tēpus incertum an valeat.

Cā teſtati trahit ad ſe cām īteſtati.

heredis nō recipit diuiſionē in ſe. q2 nō poteſt quis decedere ꝑ parte teſtat9: ꝛ ꝑ parte inteſtat9. imo cauſa teſtati trahit ad ſe cauſam inteſtati ī re. vt. d. l. ius noſtrū. ff. de reg. iu. ergo idē erit in tēpore: et ſic limitatio temporis habeṫ ꝓ nō adiecta. d. l. hereditas. ſed vbi teſtatur ſub cōditione vel in diem incertū: euentus cōditionis ꝛ diei incerte. que cōditiōi aſſimulaṫ. l. dies incert9. ff. de cōdi. ꝛ de. trahitur ad tēpus retro. vt. ff. de teſta. muli. l. qđ diciṫ. in prin. ꝛ. l. potior eſt. ff. qui po. in pig. ha. et ideo nō videṫ ꝑ parte teſtatus: ꝛ pro pte inteſtatus: ſed exiſtēte cōditione videṫ ī totū teſtat9: ea ꝟo deficiēte in totū inteſtat9 videṫ. ita d'cit dyn9 vbi. ſ. vide etiā de iſto bal. ꝛ bartho. in. d. l. hereditas ex die. Quid ſi q̄s inſtituat titiū heredē vſq3 ad paſcha: ꝛ ſubiciat: ꝛ nolo ꝙ ſit heres poſt paſcha. an valeat inſtitutio? Reſpōdet bar. ī. d. l. hereditas. in fi. ꝙ non. immo vitiaṫ in totū inſtitutio: q2 continet in ſe repugnātiā. ꝑ ea q̄ dixit idez bar. in herede inſtituto in re certa: cuz fuit dictū ꝙ pl9 petere nō poſſit. de quo dixit in. l. quotiēs. §. ſi duo ff. de here. inſti. allegat in ar. l. miles ita. ff. de mili. teſta. Sz aduerte ꝙ bal. vbi. ſ. ꝛ idē ī. l. extraneū ī. C. de here. iſti. tenet cōtrarium dicēs etiā hoc caſu cauſaz teſtati trahere ad ſe cām inteſtati. idē tenet Angel9 are. in. d. §. heres. ī fi. inſti. de here. inſti. per rōnes quas ibi adducit quē vide. Gerar. mu.

¶ Itē fieri pōt inſtitutō ī vniuerſo: vt in oībus meis bonis illū iſtituo. Itē in certa pte: vt illū in dimidia vl' tertia parte bonoꝝ meorū mihi heredē inſtituo. Itē in re vel quātitate certa: vt illuz in tali fundo. vel in. c. libris michi heredē inſtituo eo diſtincto: q2 iſtitutus in certa pte debet ſubire oneris alieni ꝓ ea parte qua inſtitutus eſt. l. ij. C. de here. acti. Iſ ꝟo qui in re certa vel quātitate inſtitutus ē loco legatarij habeṫ: ꝛ idō non ſubit on9 eris alieni. vt. C. de here. inſti. l. quotiēs. hoc verū qn̄ ali9 inueniṫ inſtitut9 in vniuerſo.

Inſtitutus ī re certa vl' q̄titate a n ꝛ q̄ſi legatarij loco. habeaṫ

¶ Additio. Alioquin inſtitut9 ex certa pte: vel re aut quātitate certa: loco heredis ē ꝛ ī vniuerſū ſuccedit: ne idē in parte teſtat9. et in pte inteſtat9 inueniaṫ. §. non autē vtiq3. inſti. de here. inſti. et. l. i. §. ſi ex fundo. ꝛ. l. q̄tiēs. §. ſi duo. ꝛ. l. ex facto. ij. ꝑ totā i. colū. ff. e. qđ vex in pagano: ſecus in milite. d. §. nō aūt vtiq3. Sz cōtra p̄miſſa: dū dicitur inſtitutū ī re certa legatarij loco eſſe, oppono. iure cauetur ꝙ fili9 debet habere legitimaz ſuam iure inſtitutiōis: ꝛ nō legati vl' donatiōis. alioquin teſtamentū nullum ē. §. aliud quoq3. in auc. vt cū de ap. cog. col. viij. et tn̄ patet ꝙ ſi filius ſit inſtitut9 in re certa teſtamentū nō ſoluiṫ §. hec autē diſpoſuim9. ī. d. auctē. ergo nō habetur loco legatarij. Dicbreuit h3 Bar. in. d. l. ex facto. ij. ff. de here. iſti. ꝛ ī. l. quotiēs. C. e. quē ſequiṫ Bal. in. d. l. ex facto. ꝙ heres inſtitutus ex re certa nō ē heres vniuerſalis nec ē legatarius: ſed ē vna tertia ſpecies ꝑ ſe: q̄ vocaṫ heres ex re certa: que parti capit de natura inſtituti vniuerſaliter: partim de natura legatarij. ſicut dicimus in grāmatica de pticipio: quod ptez nois/partēq3 ꝟbi recipit. Habet eni ex natura legatarij duo: ſcz ꝙ in eū nō trāſeunt actiōes. d. l. quotiēs. ppe fi. et ꝙ patiṫ falcidiā. l. quotiēs. C. fa. herciſcū. et. d. l. ex facto. ꝟſi. vn̄ ſcio queſitū. De natura ꝟo vniuerſalis h3 tria. Primū q2 h3 ius accreſcēdi: de quo ꝑ bal. in. d. l. quotiens. §. ſi duo. ff. de here. inſti. Secundū q2 eius additione ꝯfirmanṫ relicta in teſtamē

to. Tertiũ q: pōt de manu ſua ca
pere ſicut heres vniuerſalis here
ditatem. ita putat Bar. vbi. ſ̃. qđ
nō ꝓbat Bal. dicēs: q: ſi hoc eēt
verum ſequereť ꝙ dominiũ rei in
qua eſt inſtitutꝰ nō trãſiret ad euȝ
recta via: ſȝ demũ ꝑ agnitionē. qđ
nō eſt verũ ſm eundē Bal. vbi. ſ̃.
imo ſm eũ q̃tũ ad merã acquiſi-
tionē ipiꝰ rei cēſeť loco legatarij.
hinc ē ꝙ trãſmittit ad heredes il
las res: q: i eis ſapit naturã ſingu
laris legati: nō autē trãſmittit in
eos ſine agnitiōe illđ ius accreſcē
di in quo ſapit naturã iſtitutiōis
vniuerſalis. qđ ꝓbať bñ ꝑ. d. l. ex
facto. in fi. i. colũ. ⁊. l. ſi alteriꝰ. co.
titu. vbi res relictas habet prout
relicte ſunt: tanq̃ eſſent ꝑlegate.
de hac pretacta materia dic latiꝰ.
vt per. d. Bar. ⁊ Bal. vbi. ſ̃. ⁊ per
eundē baldũ i. d. l. quotiēs. C. de
here. iſti. ¶ Quid ſi teſtator ꝓhi
buit inſtitutũ ex re certa plus pe-
tere vł hẽre. vtrũ hoc caſu habeat
ius accreſcendi? de hac queſtiōe
vide Bar. in. d. l. q̃tiēs. §. ſi duo. in
fi. et ibi etiaȝ bal. ff. de here. inſti.
iteȝ Ange. are. in. §. hereditas. in
fi. inſtitu. codē. Gerardus mulert
¶ Itē poſſunt iſtitui plures ſim
pliciter partibus nō expreſſis. vt
Pe. Ja. Ma. mihi heredes inſti
tuo: ⁊ tũc ex equis portionibꝰ ſũt
heredes. vt inſti. de here. inſti. §. ſȝ
ſi plures iſtituanť. et. d. l. quotiēs
§. heredes. Itē pōt fieri iſtitutio
parti ꝑ capita: et parti ꝑ ſtirpes.
vt Pe. Ja. filios meos. ſcȝ quēli
bet ꝓ tertia. ⁊ An. ⁊ Ti. nepotes
meos filios Mar. fratris mei/ ꝓ
tertia mihi heres inſtituo. nam et
ſimilimodo ab inteſtato vocētur.
vt inſti. de heredi. que ab inteſta.
defe. §. et quia placuit.

Succeſſio per capita q̃ñ ſit.

¶ Additio. Et aũt ſucceſſio per
capita: ſm Bal. i auctē. defuncto
C. ad tertu. q̃ñ tot ſunt portiōes
quot ſunt perſone: q̄ etiã vocatur
ſucceſſio ꝓ rata. vel ſucceſſio pro
virilibꝰ. In ſtirpes vero diciť q̃ñ
tot ſũt portiōes quot ſũt ſtirpes.
Vbi gr̃a: ſi plures ſint ſucceſſores
et tot portiōes capiant quot ſunt
capita: tunc dicunť in capita. vel
pro rata: vel ꝓ virilibꝰ ſuccedere.
Si vero tres ſunt filij ex vno fra
tre ꝑmortuo: vnꝰ aũt ex alio. ſi il-
le vnus ex vno fratre tãtũ capiat
q̃tũ alij tres ex alio fratre: dicũť
in ſtirpes ſuccedere: hic autē due
ſũt ſtirpes. ſcȝ duo fratres ꝑmor
tui: et ſingulorũ filij ſuccedunt in
ſuas ſtirpes: hoc eſt in locũ ſuorũ
patrũ. probať in auctē. đ here. ab
inteſta. ve. poſt prin. col. ix. Q̃ñ
autē debeat ſuccedi in ſtirpes: et
q̃ñ in capita dicetur. ĩ. in rubri. de
ſucceſ. ab inteſta. et quot q̄buſue
modis q̄s decedat iteſtatꝰ. B. m.

Succeſſio i ſtirpes q̃ñ ſit.

¶ De heredũ q̄litate et differentia. Rubri. xij.

HEredum alij
ſunt neceſſarij tãtũ.
alij ſui et neceſſarij.
alij extranei. Neceſ
ſariꝰ heres ē: ſeruꝰ a
dño iſtitutus heres. ita tñ ſi here
ditatē ⁊ libertatē ex dñi teſtamē-
to cōſequatur: vt q: tēpore teſta-
menti et mortis erat in dñi pote-
ſtate. fiet eni ignorãs ⁊ inuitꝰ liber
⁊ heres: ⁊ iđ dicitur neceſſarius.
vt inſti. de here. quali. ⁊ dif. in ꝑn.
et. §. i. ⁊ de here. inſti. §. ſeruꝰ aũt a
dño. ⁊. ff. e. l. ſi alienũ. in ꝑn. ⁊. ff. ſi
cer. pe. l. ciꝰ q̄. Sui ⁊ neceſſarij ſũt
liberi q̄ in poteſtate moriētis ſũt
tēpore mortis: vt filiꝰ filia: nepos
neptis ex filio: ⁊ deiceps ceteri ꝑ
maſculinã lineaȝ deſcēdētes. Nã
licet filia ſit i poteſtate patris: ta
mē eius filij ſequũtur familiã pa
tris eoꝝ et non matris. vt inſti. de
patria poteſtate. §. vlti. et inſti. de
legit. ag. tu. §. i. ibi. q: qui naſcunť

Neceſſarius heres q̄s ſit.

Sui et neceſſarij heredes qui ſint.